

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxx**

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Petrem Konečným, sídlem Na střelnici
1212/39, Olomouc

proti

žalovanému: **Náčelník Generálního štábu Armády České republiky**, sídlem Vítězné
náměstí 1500/5, Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. června 2018, čj. MO 175500/2018-1304

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Agentury personalistiky Armády České republiky ze dne 23. 4. 2018, sp. zn. 12895/2018-2230/8. Ve správním řízení byla pravomocně zamítnuta žádost žalobce o doplacení platu za rok 2014 podle ust. § 145 a 145 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o vojácích z povolání“).

[2] V žalobě žalobce uplatnil tyto žalobní body. Uvedl, že svůj nárok na doplacení platu a zákonného úroku z prodlení odvozuje od ust. § 68j odst. 2 zákona o

vojácích z povolání, neboť byl po celý rok 2014 zproštěn výkonu služby. Ke zproštění došlo již v průběhu roku 2013, což dokládá záznamem o pohovoru ze dne 18. března 2013 v souvislosti s trestním řízením, které bylo vedeno u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 101 T 14/2013. Usnesením soudu ze dne 11. 12. 2013 bylo trestní stíhání žalobce zastaveno z důvodu, že o skutku již bylo rozhodnuto jiným orgánem (rozhodnutím ministra obrany sp. zn. 90/2013 ze dne 15. 5. 2013, kterým byla žalobci odňata hodnost, to bylo následně potvrzeno rozhodnutím ministra obrany ze dne 10. 10. 2013, čj. 767-8/2013-11440). Rozhodnutím o odnětí hodnosti byla žalobci dne 17. 5. 2013 odňata hodnost, čímž mělo dojít k zániku jeho služebního poměru podle ust. § 18 zákona o vojácích z povolání, nicméně rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2016, čj. 1 As 180/2016-34, byla rozhodnutí o odnětí hodnosti zrušena. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že ze strany armády mohou být vydávány rozkazy se zpětnou účinností (asi 4 roky, jak se stalo v jeho případě), kdy tak mělo dojít na základě personálního rozkazu ředitele Agentury personalistiky Armády České republiky ze dne 8. 6. 2017, sp. zn. 9805/2017, ke dni 12. 12. 2013. Žalobce takový výklad považuje za nesprávný a uvádí, že zproštění výkonu služby trvalo i v roce 2014.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově odkazoval na odůvodnění rozhodnutí a proběhlé správní řízení.

[4] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že v období od 12. 12. 2013 do 31. 12. 2014 byl žalobce v dispozici ředitele Agentury vojenského zdravotnictví podle ust. § 10 odst. 2 písm. a) zákona o vojácích z povolání, jelikož nebylo možné rozhodnout o jeho služebním zařazení, nebyl žalobci za uvedené období plat nijak krácen, v plné výši byl doplacen ve výplatním termínu v měsíci červenci 2017. Dočasné zproštění bylo u žalobce skončeno dnem 12. 12. 2013 na základě rozkazu ze dne 8. 6. 2017, který byl Výnosem ze dne 7. 6. 2017 stornován a následně nahrazen Výnosem ze dne 29. 6. 2017, ve kterém bylo správně uvedeno, že žalobci, který je v dispozici ředitele Agentury vojenského zdravotnictví, protože není možné rozhodnout o jeho služebním zařazení, zaniká služební poměr dnem 31. 12. 2014. Výnos je dokument, který není rozhodnutím v právním slova smyslu, nýbrž jde o informativní dokument, který je služebním orgánem zpracováván pro evidenční účely. O ukončení dočasného zproštění žalobce dnem 12. 12. 2013 bylo rozhodnuto personálním rozkazem ředitele Agentury personalistiky Armády České republiky ze dne 8. 6. 2017. S ohledem na skutečnost, že žalobci byl v červenci 2017 uhrazen plat, na který mu vznikl nárok v roce 2014, a to v plné nekrácené výši, včetně přídatku na bydlení za rok 2014, bylo odvolání zamítnuto.

[5] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejíc přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[6] V posuzované věci žalovaný vycházel z toho, že žalobci byl za rozhodné období vyplacen plný plat, včetně příspěvku na bydlení, a to poté, co bylo rozhodnuto tak, že žalobce byl určen do dispozice podle ust. § 10 odst. 2 písm. a) zákona o vojácích

z povolání. Takový postup podle názoru soudu plně odpovídá ust. § 67 odst. 2 písm. a) zákona o vojácích v rozhodném znění a jiným způsobem žalovaný postupovat nemohl. Za situace, kdy žalobci byl poskytnut plný plat podle jeho dispozice, tak vylučuje postup podle v té době neúčinného ust. § 68j zákona o vojácích z povolání. Soud má za to, stejně jako žalovaný, že právní režim posouzení nároku žalobce na plat je nutné posuzovat podle těch ustanovení zákona o vojácích z povolání, který byl účinný v době vzniku nároku.

[7] V dané věci sice došlo k vydání rozkazu o určení do dispozice podle ust. § 10 odst. 2 písm. a) zákona o vojácích z povolání až následně po uplynutí rozhodného období, tedy dne 8. 6. 2017, nicméně podle názoru soudu žádné ustanovení zákona o vojácích takový postup nevylučuje. Podstatnou skutečností pro vznik nároku na plat je tak právě tento rozkaz, nikoliv skutečnost, kdy došlo ke zproštění výkonu funkce v roce 2013. Žalobce na podporu své argumentace, že nemohou být vydávány tyto rozkazy se zpětnou účinností, neuvádí žádné zákonné ustanovení, které by takový postup zakazovalo. Pro úplnost pak soud uvádí, že k vydání personálního rozkazu nedošlo z důvodu libovůle na straně žalovaného, ale z toho důvodu, že právem předpokládaným způsobem došlo ze strany Nejvyššího správního soudu rozsudkem ze dne 27. 6. 2016 ke zrušení předchozího pravomocného správního rozhodnutí o odnětí vojenské hodnosti (a následně správním rozhodnutím ze dne 27. 3. 2017 zastaveno), proto muselo být o určení žalobce do dispozice rozhodnuto znovu.

[8] Soud tak uzavírá, že pokud žalovaný při posouzení žádosti žalobce vycházel z příslušného rozkazu ze dne 8. 6. 2017, kdy byl žalobce v rozhodném období roku 2013 a 2014 určen do dispozice podle ust. § 10 odst. 2 písm. a) zákona o vojácích z povolání, jedná se o postup, který není v rozporu se zákonem o vojácích z povolání.

[9] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[10] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. května 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu